

det med det Forslag, der ligesom nu blev henviset til et Udvalg. Det foreliggende Forslag gaar ud paa i en ganske mærkelig Grad, at højne det store kongelige Biblioteks Betydning. Jeg vil ganske vist paa enhver Maade støtte enhver Bestræbelse, der gaar ud paa virkelig at højne dette Biblioteks Betydning. Men af den Maade, hvorpaa man her søger at naa det, ser jeg ikke andet, end at den indskrænker sig til to Ting, dels Titlerne, dels Lønningerne. Man har for at højne dette Biblioteks Betydning foreslaaet at udnævne Bibliotekaren til for Fremtiden at hedde „Overbibliotekar“. Det er ikke ganske let at se, hvad han egentlig skal være Overbibliotekar for; ifølge Motiveringen lader det til at skrive sig fra en Slags Kanastrid mellem det store kgl. Bibliotek og Universitetsbiblioteket, at man ønsker at faa fast, at den Mand, der staar i Spidsen for det store kgl. Bibliotek, er en Mand af ganske anden fremragende Betydning og Anseelse end den Mand, der staar i Spidsen for Universitetsbiblioteket; der staar nemlig i Motiverne saaledes: „Betegnelsen Overbibliotekar er anvendt for derigennem at fremhæve Bibliotekarens Stilling som Chef for Landets største og betydningsfuldste Institution paa dette Omraade“. Nu skal jeg villig indrømme, at der er nogen Forskel paa Størrelsen af det store kgl. Bibliotek og Universitetsbiblioteket; om der er en tilsvarende Forskel paa den Gavn, disse to Biblioteker gøre, tør jeg derimod ikke afgøre med samme Bestemthed, men at der skulde være nogen særlig Grund for Lovgivningsmagten til at sætte sig i Bevægelse for at give Bibliotekaren ved det store kgl. Bibliotek en særlig Forrang over Universitetsbibliotekets Chef, det har jeg lidt ondt ved at indse. Det samme gælder Lønningen. Det Forslag, som vi nu lige viste til et Udvalg, om Universitetets og Kommunitetets Lønninger udmærker sig jo, som det vil være ærede Medlemmer bekendt fra tidligere Lejligheder, ved den Forandringsfuldhed, som disse Institutioner vise ved den Lejlighed — eller maaste Ministeriet vise sig som fordringsfuldt paa deres Vegne. Det er jo, saa vidt jeg i dette Øjeblik mindes, en Lønningsforhøjelse til et Beløb af ikke mindre end 94,000 Kr. om Aaret, som kræves i dette Forslag, og det maa man ganske vist sige, at af et enkelt Lønningsforslag at være til en enkelt Institution er det en ganske god Mundfuld at tage paa een Gang. Disse Lønninger ved det store kgl. Bibliotek ere af ganske lignende Art; Bibliotekaren lønnes nu for Tiden med 3,600 Kr. og stiger hvert femte Aar med 400 Kr. Nu foreslaar man i dette Forslag, at Begyndelseslønnen skal

være ikke mindre end 1,200 Kr. større end den nuværende: han skal begynde med 4,800 Kr. og stige til 6,000 Kr. Motiveringen herfor er ogsaa i sin Art ganske ejendommelig; den minder mig om en Ejendommelighed, jeg har lagt Mærke til hos det høje Kultusministerium; hver Gang vi faa en Lønningslov fra det til Behandling, vil man altid se, at Ministeriet forstaar at fremstille netop den Slags Embeder, som der i dette Øjeblik er Tale om at give Lønningsforbedringer, som ganske særlig vigtige Institutioner, man sammenligner dem altid med Institutioner, der staa højere og søger saaledes at vise, at disse Embedsmænd maatte allermindst stilles paa lige Trin med dem i en anden Institution, der som sagt helst staaar noget højere. Jeg mindes saaledes fra Arkivlovens Behandling i sin Tid, at Ministeriet gjorde sig stor Umage for at gøre dette Ting begribeligt, at Arkivet burde aldeles ligestilles med et Departement; og at Arkivaren skulde stilles lige med en Departementschef, mindre kunde umulig gøre det. For nu ogsaa at gøre det store kgl. Bibliotek til et Departement og faa Overbibliotekaren til at rangere med en Departementschef, har man nu her valgt Riisarskivet til Sammenstilling, og ad denne Vej naar man at faa Overbibliotekaren ligestillet med en Departementschef. Om Universitetslønningens loven mindes jeg ogsaa den Gang, at den højtærede Kultusminister gjorde sig megen Umage for at vise, i hvilke usle Aar Professorene i Virkeligheden vare stillede, man maatte faa den Forestilling om det at være Universitetsprofessor i Danmark, at det var en af de Stillinger, der gabe uhyre meget Arbejde, meget lidt af faste Indtægter og endnu mindre af Biindtægter, medens derimod under Arkivlovens Behandling var den samme højtærede Minister saa velvillig stadig at sammenstille Arkivembedsmændene med Universitetsembedsmændene og vise os, hvorledes Universitetsembedsmændene vare saa mageløst lønede, de havde Afgang til saa mange Biindtægter, Emolumenter og andre Behageligheder, som Ministeren ikke nærmere vilde udvilde os, for ikke at vore Tænder skulde løbe i Vand, medens de ulykkelige Arkivembedsmænd ikke havde Afgang til noget som helst. Noget saadant gør sig ogsaa gældende her. — Jeg kunde meget godt tænke mig et Forslag fra det højtærede Kultusministerium om Lønningsforhøjelse for Embedsmænd ved det store kongelige Bibliotek, der kunde finde en nogenlunde god Modtagelse her i Tinget, nemlig naar det var begrundet med, at det var Hensigten at gøre det store kgl. Bibliotek mere nyttigt for Befolkningen, end det nu